

P.Z. br. 652

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/14-01/57

URBROJ: 65-14-02

Zagreb, 27. ožujka 2014.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 27. ožujka 2014. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Ivana Vrdoljaka, ministra gospodarstva, Alena Leverića, zamjenika ministra gospodarstva, te Filipa Ceznera, Vedrana Kružića, Ivu Milatića, Sabinu Škrtić, mr. sc. Jelenu Zrinski Berger, Senadu Dürriegl i Ismara Avdagića pomoćnike ministra gospodarstva.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/14-01/48

Urbroj: 50301-05/18-14-2

Zagreb, 27. ožujka 2014.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Ivana Vrdoljaka, ministra gospodarstva, Alena Leverića, zamjenika ministra gospodarstva, te Filka Ceznera, Vedrana Kružića, Ivu Milatića, Sabinu Škrtić, mr. sc. Jelenu Zrinski Berger, Senadu Dürriegl i Ismara Avdagića, pomoćnike ministra gospodarstva.

 PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O
DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA
JAVNE NABAVE, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Zakonom o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, br. 18/2013 i 127/2013) uređena je nadležnost Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave (u daljnjem tekstu: Državna komisija) i druga pitanja vezana za rad Državne komisije. Navedeni Zakon sadrži rješenja koja su u skladu s Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. kojom se izmjenjuju i dopunjuju Direktive Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ vezano za poboljšanu učinkovitost postupaka pravne zaštite u vezi sa sklapanjem ugovora o javnoj nabavi (Službeni list, broj L 335, od 20. prosinca 2007. godine, str. 31).

Državna komisija je samostalno i neovisno državno tijelo nadležno za rješavanje o žalbama u vezi s postupcima javne nabave, postupcima davanja koncesija i postupcima odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva. U žalbenom postupku odlučuje o zakonitosti postupaka, radnji, propuštanja radnji i odluka donesenih u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva te o zakonitosti ugovora o javnoj nabavi i okvirnih sporazuma sklopljenih bez provedbe postupaka javne nabave. Uz to Državna komisija odlučuje i o drugim zahtjevima koje su u žalbenim postupcima ovlaštene postaviti stranke, a što između ostalog obuhvaća i odlučivanje u pogledu zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka.

Pravo na žalbu u postupcima javne nabave ima svaka fizička osoba, pravna osoba i zajednica fizičkih i/ili pravnih osoba koja ima ili je imala pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi ili okvirnog sporazuma ili natječaja i koja je pretrpjela ili bi mogla pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava. Broj žalbi vezanih za postupke javne nabave (bez koncesija) u nekoliko posljednjih godina kreće se okvirno na razini od oko 1.800 žalbi godišnje, s tim da je u 2013. godini zaprimljeno ukupno 2098 žalbi.

U pogledu vrijednosti predmeta žalbenog postupka u odnosu na koju se utvrđuje naknada troškova postupka na zahtjev stranke, a što uključuje i odvjetničke troškove, činjenica je da sada važećim propisima nije definirano pitanje (ne)procjenjivosti predmeta tih postupaka pred Državnom komisijom za kontrolu postupaka javne nabave. U vezi s pravnim definiranjem troškova žalbenog postupka, ista pitanja ranije su bila uređena pobliže člankom 8. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj

117/2003) koji je bio na snazi do 23. veljače 2010. godine, u kojim odredbama nije bilo izrijeком propisano je li žalbeni postupak pred Državnom komisijom procjenjiv ili neprocjenjiv predmet.

Sukladno pravnom shvaćanju Upravnog suda Republike Hrvatske iz presude poslovni broj Us-10922/2005-8, od 27. travnja 2006. godine i presude poslovni broj Us-2449/08-11, od 2. rujna 2010. godine, postupak javnog nadmetanja po Zakonu o javnoj nabavi je neprocjenjivi predmet. Shodno tom stajalištu Upravnog suda, u žalbenom postupku drugostupanjsko tijelo ocjenjuje pravilnost i zakonitost provođenja postupka javne nabave i odabira najpovoljnijeg ponuditelja, pa je stoga taj predmet neprocjenjiv.

Zakonom o javnoj nabavi (Narodne novine, br. 110/2007 i 125/2008) koji je bio na snazi do 1. siječnja 2012. godine, bilo je propisano da će se radi donošenja odluke o troškovima žalbenog postupka, vrijednost predmeta računati prema procijenjenoj vrijednosti nabave. Sada važeći Zakon o javnoj nabavi koji je objavljen u Narodnim novinama, broj 90/2011 od 2. kolovoza 2011. godine i koji je stupio na snagu 1. siječnja 2012. godine, ne propisuje posebno pitanje vrijednosti predmeta u tim postupcima vezano za određivanje spomenute naknade troškova u smislu (ne)procjenjivosti istog. U pogledu istog pitanja, u navedenom razdoblju prije stupanja na snagu „novog“ Zakona, Financijsko i radno-pravni odjel Upravnog suda Republike Hrvatske usvojio je Zaključak broj 6.Su-1025/2011 od 24. listopada 2011. godine, prema kojem je u postupcima javne nabave predmet spora procjenjiv.

Važeći Zakon o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, br. 18/2013 i 127/2013), za razliku od prije spomenutog, ne propisuje je li žalbeni postupak procjenjiv ili neprocjenjiv predmet. S obzirom na tu činjenicu, Državna komisija o naknadi troškova žalbenog postupka odlučuje sukladno prethodno navedenom Zaključku broj 6.Su-1025/2011 iz listopada 2011. godine, odnosno o visini naknade odvjetničkih troškova u žalbenim postupcima odlučuje sa stajališta da je vrijednost predmeta u tim postupcima jednaka procijenjenoj vrijednosti nabave. Shodno tome, u žalbenim postupcima pred Državnom komisijom, naknada troškova odvjetnika u žalbenim postupcima određuje se prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/2012). S obzirom na postupke javne nabave u kojima procijenjene vrijednosti nabava čine veliki novčani iznosi, primjena spomenute Tarife rezultira time da odvjetnička naknada za sastav žalbe u žalbenom postupku pred Državnom komisijom u određenim slučajevima iznosi i preko sto tisuća kuna po jednoj žalbi. Takve vrijednosti tih naknada cijene se previsokim i neopravdanim, odnosno neprimjerenim u odnosu na sadržaj postupka u kojem se ocjenjuje pitanje dokumentacije za nadmetanje u pogledu pravilnosti i zakonitosti iste.

U posljednje vrijeme primjetan je trend značajnog povećanja broja žalbi isključivo na dokumentaciju za nadmetanje, a sagledavajući određene okolnosti, nameće se pretpostavka da je isto postupanje prvenstveno s ciljem naplate naknade za odvjetničke usluge. Takav zaključak se izvodi iz činjenice da određeni žalitelji prije izjavljivanja žalbe ne postupaju u dobroj vjeri i ne koriste mehanizme Zakona o javnoj nabavi kako bi naručitelj ispravio nepravilnost u dokumentaciji za nadmetanje i na taj način utjecali na provođenje formalno ispravnog i zakonitog postupka javne nabave. Naime, za vrijeme roka za dostavu ponuda gospodarski subjekti mogu zahtijevati objašnjenje i izmjene vezane za dokumentaciju, a naručitelji mogu do isteka roka za dostavu ponuda mijenjati dokumentaciju za nadmetanje. Rezultat žalbe na dokumentaciju za nadmetanje ispred Državne komisije u pravilu je poništenje dijela dokumentacije za nadmetanje koji je zahvaćen nezakonitošću, a ne

poništenje postupka javne nabave. Stoga se ispravak dokumentacije za nadmetanje može postići i bez korištenja instituta žalbe, kada bi žalitelj postupao u dobroj vjeri.

U protekloj godini uočeni su veliki novčani iznosi isplaćeni za naknade troškova na ime odvjetničkih usluga temeljem žalbi izjavljenih u fazi dokumentacije za nadmetanje, što dovodi u sumnju da se institut prava na žalbu koristi kako bi se prvenstveno naplatili ti veliki iznosi troškova, a ne zaštitila prava subjekata koji su pretrpjeli ili mogli pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava u postupcima javne nabave.

S druge strane, isplata vrlo visokih iznosa naknada na ime naknada odvjetničkih troškova ima nesumnjivog utjecaja na financijske resurse obveznika primjene Zakona o javnoj nabavi, a posebice na proračune jedinica lokalne samouprave, čime se smanjuje mogućnost provedbe planiranih investicija. Osim toga, takvim načinom korištenja instituta prava na žalbu dodatno se opterećuje sustav pravne zaštite i vremenski produžuje proces odlučivanja u žalbenim postupcima pred Državnom komisijom. Posljedica je dugotrajan postupak pravne zaštite te nepotrebno angažiranje administrativnih i financijskih resursa Državne komisije, odgoda dovršetka postupka javne nabave, a samim time i odgoda u izvršenju ugovora što rezultira prolongiranjem početka izvedbe investicijskih projekata. Sve to u konačnici ima utjecaja na dinamiku realizacije projekata što se reflektira na gospodarske aktivnosti.

Kako se cijeni da sadržajno nema temelja za izjednačavanje vrijednosti predmeta žalbenog postupka s procijenjenom vrijednosti nabave, koja u suštini, na način kako je to uređeno spomenutom Tarifom, ne može biti osnovica za određivanje visine naknade za odvjetničku uslugu, potrebno je to pitanje zakonski definirati sukladno gledištu Upravnog suda iz 2006. godine čime se vrijednost predmeta žalbenog postupka definira neprocjenjivim predmetom. Isto se obrazlaže sagledavajući činjenicu da se u tom postupku u suštini ocjenjuje formalna ispravnost i zakonitost provođenja postupka javnog nadmetanja, a ne radi se o vrijednostima neke pretrpljene štete ili iznosu potencijalne dobiti određenog subjekta koja je izgubljena, imajući u vidu da u ugovorima sklopljenima u postupku javne nabave, obzirom na primjerice troškove materijala, energenata, rada i drugih elemenata na temelju kojih se utvrđuje ukupna ponuđena cijena, dobit trgovačkog društva ili drugog gospodarskog subjekta nije i nikako ne može biti jednaka ukupnoj procijenjenoj vrijednosti nabave.

U pogledu pitanja zastare u vezi s prekršajima propisanim Zakonom o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, važećim Prekršajnim zakonom uređen je institut zastare na način da ne postoji mogućnost propisivanja posebnih zastarnih rokova već je to u isključivoj nadležnosti Prekršajnog zakona, te više ne postoji razlika između relativne i apsolutne zastare (članak 6. Prekršajnog zakona). Stoga se nalazi potrebnim uskladiti odredbu članka 20. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave s odredbama Prekršajnog zakona.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom, te posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Ovim zakonskim izmjenama pobliže se definira pitanje nadležnosti Državne komisije, na način da se u okviru drugih zahtjeva koje su u žalbenim postupcima ovlaštene postaviti stranke izrijekom određuje da to obuhvaća i odlučivanje o zahtjevima za naknadu troškova žalbenog postupka, te da vrijednost tih postupaka, što se vezuje na pitanje određivanja visine naknade troškova, nije procjenjiva. Obzirom da se u tom žalbenom postupku ocjenjuje

formalna ispravnost i zakonitost provođenja postupka javne nabave, propisuje se da vrijednost predmeta u tim žalbenim postupcima nije procjenjiva. U pogledu rješenja koje se predlaže predmetnim Prijedlogom zakona da u tim postupcima u kojima odluka po žalbi nije donesena do stupanja na snagu ovoga zakona, Državna komisija odlučuje u skladu s odredbom članka 1. istoga Zakona, smatra se da postoje osobito opravdani razlozi da se na taj način uredi predmetno pitanje. Naime, kako se ne radi o vrijednostima neke pretrpljene štete ili potencijalno izgubljenoj dobiti određenog subjekta, izvodi se zaključak da nema utemeljenosti da vrijednost predmeta žalbenog postupka u vezi s dokumentacijom za nadmetanje bude jednaka procijenjenoj vrijednosti nabave, posebice što žalitelji u postupcima žalbe na dokumentaciju nisu još niti sudionici u postupku javnog nadmetanja, a prijeporno je da li uopće udovoljavaju uvjetima da sudjeluju u konkretnom postupku javne nabave. Naglašava se da se isto primjenjuje samo na postupke pred Državnom komisijom koji nisu dovršeni, odnosno za koje Državna komisija nije donijela odluku po žalbi, čime se otklanjaju dvojbe i popunjava pravna praznina u vezi s istim pitanjem. Kao jedna od posljedica takvog zakonskog rješenja trebalo bi biti i sprječavanje zlouporabe korištenja instituta pravne zaštite isključivo radi naplate troškova postupka.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Ocjenjuje se da provođenje ovoga Zakona neće zahtijevati osiguranje posebnih, odnosno dodatnih sredstava u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno odredbi članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku obzirom da se radi o osobito opravdanim razlozima, koje su u osnovi gospodarskog karaktera. Naime, korištenje mehanizama pravne zaštite s primarnim ciljem naplate troškova postupka ima neposredan i značajan utjecaj na provedbu postupaka javne nabave i realizaciju projekata, obzirom da isto vremenski prolongira početak realizacije projekata i bitno utječe na financijske resurse naručitelja u smislu neplaniranih troškova javne nabave, što uključuje i proračunske korisnike, a posebno manje jedinice lokalne samouprave i druge „manje“ naručitelje. Time se direktno utječe na planirane nabave i investicije te posljedično na ukupnu gospodarsku aktivnost.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Članak 1.

U Zakonu o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, br. 18/2013 i 127/2013), u članku 3. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka i drugim zahtjevima koje su ovlaštene postaviti stranke u žalbenim postupcima. U tim postupcima vrijednost predmeta nije procjenjiva.“.

Članak 2.

U članku 20. stavak 3. mijenja se i glasi:

„U pogledu zastara u vezi s prekršajima propisanim ovim Zakonom primjenjuju se odredbe Prekršajnog zakona.“.

Stavak 4. briše se.

Članak 3.

U žalbenim postupcima u kojima odluka po žalbi nije donesena do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, Državna komisija odlučit će u skladu s člankom 1. ovoga Zakona.

Članak 4.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovom odredbom propisuje se da Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka kao i o drugim zahtjevima koje su u žalbenim postupcima ovlaštene postaviti stranke te se definira da vrijednost predmeta tih žalbenih postupka nije procjenjiva.

Uz članak 2.

Ovim člankom se u vezi s prekršajima propisanim ovim Zakonom uređuje pitanje zastare u skladu s odredbama Prekršajnog zakona (Narodne novine, br. 107/2007 i 39/2013).

Uz članak 3.

Ovom odredbom se propisuje da u žalbenim postupcima koji nisu završeni, odnosno u kojima do stupanja na snagu ovoga Zakona nije donesena odluka po žalbi, Državna komisija će odlučiti u skladu s ovim Zakonom.

Uz članak 4.

Ovim člankom se propisuje stupanja na snagu ovoga Zakona.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Nadležnost Državne komisije

Članak 3.

- (1) Državna komisija je samostalno i neovisno državno tijelo nadležno za rješavanje o žalbama u vezi s postupcima javne nabave, postupcima davanja koncesija i postupcima odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva.
- (2) Državna komisija u žalbenom postupku odlučuje o zakonitosti postupaka, radnji, propuštanja radnji i odluka donesenih u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva te o zakonitosti ugovora o javnoj nabavi i okvirnih sporazuma sklopljenih bez provedbe postupaka javne nabave.
- (3) Državna komisija odlučuje i o drugim zahtjevima koje su u žalbenim postupcima ovlaštene postaviti stranke.
- (4) Državna komisija podnosi optužne prijedloge za prekršaje propisane ovim zakonom i drugim propisima koji uređuju područje javne nabave.
- (5) U postupcima javne nabave u kojima je Državna komisija naručitelj nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom. Tužba ima odgodni učinak u onim slučajevima u kojima žalba sukladno Zakonu o javnoj nabavi sprječava nastavak postupka javne nabave ili nastanak ugovora o javnoj nabavi, odnosno okvirnog sporazuma.

Prekršajne odredbe

Članak 20.

- (1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ako postupa suprotno odredbama članka 6. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba, odgovorna osoba u pravnoj osobi, odgovorna osoba u državnom tijelu i jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Prekršajni postupak se ne može pokrenuti nakon proteka tri godine od dana počinjenja prekršaja.
- (4) Apsolutna zastara nastupa kada protekne dvostruko vrijeme od dana počinjenja prekršaja određeno stavkom 3. ovoga članka.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC		
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU		
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s Konačnim prijedlogom zakona	
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo gospodarstva	
Svrha dokumenta	Svrha izrade Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s konačnim prijedlogom zakona jest propisivanje da Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka kao i o drugim zahtjevima koje su u žalbenim postupcima ovlaštene postaviti stranke te da vrijednost predmeta tih žalbenih postupka nije procjenjiva.	
Datum dokumenta	veljača 2014.	
Verzija dokumenta	I.	
Vrsta dokumenta	Izvešće	
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s Konačnim prijedlogom zakona	
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-	
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo gospodarstva	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	U okviru Ministarstva gospodarstva Uprava za sustav javne nabave zadužena je za izradu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s Konačnim prijedlogom zakona. Za izradu predmetnog Nacrta nije formirana stručna radna skupina.	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	Ne	Internetska stranice Vlade
	Da www.mingo.hr	Internetska stranica Ministarstva gospodarstva
	Da	Portal javne nabave

Ako nije, zašto?	www.javnanabava.hr	
	Internetsko savjetovanje sa zainteresiranom javnošću trajalo je u razdoblju od 28. veljače do 14. ožujka 2014. godine.	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vidi Prilog 1.	
Razlozi neprihvatanja pojedinih primjedbi zainteresirane javnosti na određene odredbe nacrtu	Vidi Prilog 1.	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.	

Prilog 1. Pregled zaprimljenih primjedbi s razlozima njihova prihvaćanja/neprihvaćanja

Naziv/ime dionika koji je dostavio primjedbu /prijedlog	Tekst primjedbe/prijedloga	Razlog prihvaćanja/neprihvaćanja
Podnositelj je želio ostati anonimn	<p>Poštovani,</p> <p>načelno se slažem s izmjenama Zakona jer je očigledno da neki gospodarski subjekti (dalje: g.s.) izjavljuju žalbe na DZN isključivo radi naplate odvjetničkih troškova. Međutim, kao jedan od argumenata da je tomu tako iznesena je činjenica za koju smatram da nije pokazatelj zloupotrebljava li netko žalbeni postupak. Riječ je o sljedećem.</p> <p>Na stranici trećoj Nacrta Zakona navedeno je da je primijećeno da g.s. ne koriste pravo iz zakona o javnoj nabavi da šalju naručiteljima upite za izmjenom nezakonitih dijelova dokumentacije već odmah izjavljuju žalbe DKOM-u. Smatram da ovakvo nečinjenje ne znači nužno da g.s. zloupotrebljava žalbeni postupak za naplatu odvjetničkih troškova.</p> <p>Naime, u praksi je čest slučaj, zapravo je pravilo, da g.s. imaju istovremeno više javnih nadmetanja na kojima će sudjelovati. Za svaki od tih nadmetanja teče žalbeni rok od pet / deset dana. To znači da bi g.s. morao za svaki od tih nadmetanja u roku od dan-dva sačiniti zahtjev za izmjenom DZN i dostaviti ga naručitelju. A vrijeme za postavljanje upita je još i kraće ako je riječ o nabavi male vrijednosti (za koju nabavu je prag dosta visok što se tiče nabave roba i usluga!). To je u praksi gotovo neizvedivo pogotovo ako je riječ o žalbi koja sadrži žalbene navode vezane za tehničke specifikacije. I onda još moramo uzeti u obzir da i naručiteljima treba više dana kako bi obradili takve zahtjeve (mišljenje stručnih službi, odsutnost ovlaštenih potpisnika i sl.). A naravno ni g.s. ponekad, iako postupaju u najboljoj vjeri, nisu zbog ograničenih resursa i vremena u mogućnosti sastaviti upite u tako kratkom vremenu.</p> <p>Dodatno, ukoliko naručitelj ne želi izmijeniti DZN čekati će istek roka od pet / deset dana jer nakon toga g.s. više nema pravo na žalbu na DZN pa eventualno nezakonita DZN postaje zakonita. U tom slučaju g.s. bi trebao zadnji dan roka za žalbu opet izjaviti žalbu DKOM-u.</p> <p>Dakle, nesporno je da g.s. koji zloupotrebljavaju žalbene postupke nemaju interes uputiti naručitelju zahtjev za izmjenom, međutim najveći dio onih koji ne upućuju takve zahtjeve ne čine to zbog zloupotrebe žalbenog postupka, već radi nedostatka vremena i resursa.</p> <p>Nastavno na navedeno, predlažem izmjenu Zakona o javnoj nabavi.</p>	Primjedba nije prihvaćena jer se ista odnosi, kako i sam podnositelj navodi, na materiju koju uređuje Zakon o javnoj nabavi, a ne na materiju Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave.

	<p>Načelno, trebalo bi nekako „razlomiti“ žalbeni rok na DZN na način da g.s. moraju prvo uputiti zahtjev za izmjenom DZN naručitelju, a onda, ukoliko naručitelj ne odgovori ili negativno odgovori unutar ostavljenog vremena, g.s. ima pravo izjaviti žalbu u odnosu na ono što je tražio zahtjevom za izmjenom.</p> <p>Naravno, ovo bi trebalo detaljnije razraditi, ali nema smisla sada obzirom da izmjene Zakona o javnoj nabavi nisu u planu.</p>	
<p>Podnositelj je želio ostati anonimn</p>	<p>Predloženi nacrt nije ustavan.</p> <p>Mišljenja sam da bi trebalo izmijeniti Zakon o javnoj nabavi, na način da se omogući žaljenje na dokumentaciju nakon otvaranja ponuda, i to samo u slučaju ako je ponuditelj koji se žali prije otvaranja ponuda uputio Naručitelju zahtjev da za izmjenom dokumentacije za koju misli da je nezakonita.</p>	<p>Stručni nositelj cijeni da je predmetni Nacrt prijedloga u skladu s Ustavom RH.</p> <p>Primjedba nije prihvaćena jer se ista odnosi, kako i sam podnositelj navodi, na materiju koju uređuje Zakon o javnoj nabavi, a ne na materiju Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave.</p>
<p>Ivan Josipović, vlasnik trgovačkog društva</p>	<p>Nezakonit je i članak 1. i članak 2. prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, jer su protivni Zaključku i Presudi Upravnog suda iz 2011., te su protivni Ustavu RH, te pravnoj stečevini Europske unije.</p> <p>Postoje dvije primjedbe:</p> <p>Prva primjedba se odnosi na prijedlog da se vrijednost predmeta uzima kao „neprocjenjiva“.</p> <p>Naime,:</p> <p>Sukladno Zaključku Upravnog suda 24.10.2011. u javnim nabavama vrijednost predmeta spora je procjenjiva.</p> <p>Sukladno Presudi Upravnog suda od 10. studenog 2011. u javnim nabavama vrijednost predmeta je procjenjiva.</p> <p>Iz Zakona o javnoj nabavi nedvojbeno i nesporno proizlazi da je vrijednost javne nabave procjenjiva, pa i u obrazloženju svoje presude Upravni sud navodi da je „postupak javne nabave procjenjiv predmet. Naime vrijednost predmeta je planirana vrijednost nabave, jer je to vrijednost koju je naručitelj planirao i za koju su prije početka postupka javne nabave osigurana sredstva.“</p> <p>Nadalje,</p> <p>Odvjetnici koji su mi punomoćnici u žalbenim postupcima javnih nabava (koji</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća iz razloga navedenih u obrazloženju predmetnog Nacrta prijedloga.</p>

još traju pred DKOM-om) ističu kako mom trgovačkom društvu više neće moći pružati pravnu pomoć u žalbenim postupcima javnih nabava, budući da će nesrazmjer između vrijednosti nabave od nekoliko milijuna kuna, te prava na odvj. nagradu radi zaštite interesa ponuditelja u žalbenom postupku pred DKOM-om od 625,00 kn + PDV, biti prevelik. Naime, odvjetnici ističu da ne žele riskirati odgovornost za naknadu štete od nekoliko milijuna kuna koliko često iznosi procjenjena vrijednost javne nabave, zbog moguće greške koju mogu napraviti u zastupanju u žalbenim postupcima pred DKOM-om, a zauzvrat će moći na ime odvj.nagrade naplatiti iznos od samo 625,00 kn + PDV. Odvjetnici mi ističu da im nije u poslovnom interesu riskirati za samo 625,00 kn + PDV moguće višemilijunske tužbe za naknadu štete zbog moguće greške koju mogu učiniti u zastupanju. Ja ih potpuno razumijem. Stoga, ovim prijedlogom izmjene zakona ističem da će mogućnost moga trgovačkog društva da osigura kvalitetnu pravnu zaštitu biti jako ograničena i narušena. Slijedom navedenog mnogi postupci javne nabave će biti provođeni bez kontrole DKOM-a, jer odvjetnici neće htjeti zastupati stranke u postupcima javne nabave, a što će pogodovati netransparentnosti i korupciji. Smatram da samo kvalitetna kontrola putem DKOM-a, te putem kvalitetnih odvj.usluga koji razumiju problematiku javnih nabava, možemo postići veću transparentnost te poštivanje zakona u punom smislu te riječi. To je u interesu cijelog društva. Moje mišljenje je da ova izmjena zakona ide za tim da se pogoduje pojedinim naručiteljima koji su „lovci u mutnom“, budući da mnogi zasigurno „namještaju“ natječaje, te da je ovaj prijedlog izmjene zakona očito rezultat pritisaka naručitelja na Min.gospodarstva, kako bi i dalje u miru radili svoje „prljave“ rabote. Ja sam u nizu slučajeva u postupcima javnih nabava bio žrtvom nezakonitih natječaja, te sam uz pomoć svojih punomoćnika - odvjetnika u jednom dijelu javnih nabava uspio zaštititi svoja prava i interese pred DKOM-om. Uvjeren sam da samo kontrolom putem DKOM-a, te sudjelovanjem kvalificiranih osoba – odvjetnika u zaštiti ponuditelja javne nabave mogu biti transparentne, te u potpunosti zakonite. Ovakvom izmjenom zakona to sigurno neće biti.

Druga primjedba se odnosi na prijedlog da se na žalbene postupke u tijeku pred DKOM-om primjenjuje novi zakon koji propisuje da je predmet neprocjenjiv. Naime, ovdje se radi o retroaktivnoj primjeni zakona, što je u suprotnosti sa čl. 89 USTAVA RH, koji navodi da propisi ne mogu imati povratno djelovanje („Zakoni i drugi propisi državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje“). Ovakva retroaktivna

	<p>primjena propisa bi bila veliki udarac za pravnu sigurnost poslovanja poduzetnika. Naime, moja tvrtka je već isplatila na ime sastavljanja žalbi odvjetničke nagrade odvjetnicima (nekoliko desetaka tisuća kuna), te propisivanjem da je vrijednost predmeta neprocjenjiva, prouzročiti ćete veliku financijsku štetu mojoj tvrtki, jer su mnogi postupci pred DKOM-om u tijeku, i to:</p> <p>žalbe na DZN, žalbe na odluku o odabiru žalbe na odluku o sklapanju ugovora i sl., te se neće završiti prije donošenja novog zakona. Stoga ću biti prisiljen podnijeti tužbu za naknadu štete protiv RH u slučaju da moja tvrtka u slučaju uspjeha u žalbenom postupku nema pravo na povrat troškova koje je moja tvrtka već isplatila na ime nagrada odvjetnicima za pruženu pravnu pomoć. Također bi bio prisiljen podnijeti Ustavnom sudu Zahtjev za ocjenu suglasnosti zakona sa Ustavom RH.</p> <p>Zaključno ističem da je pravno nedopustivo da se novi zakon, odnosno propis o „neprocjenjivoj vrijednost predmeta“ primjenjuje na žalbene postupke u tijeku, budući da bi to bio veliki udarac na pravnu sigurnost, te bi bilo protivno Ustavu RH, te pravnoj stečevini EU-a.</p>	
<p>Petar Babić</p>	<p>Načelne primjedbe na predloženi nacrt su sljedeće:</p> <p>V. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE</p> <p>Članak 1. U Zakonu o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/2013 i 127/2013) u članku 3. stavak 3. mijenja se i glasi: „Državna komisija odlučuje o naknadi troškova i drugim zahtjevima koje su ovlaštene postaviti stranke u žalbenim postupcima. U tim postupcima vrijednost predmeta nije procjenjiva.“</p> <p>PRIMJEDBE:</p> <p>Dakle predloženi nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s konačnim prijedlogom zakona jest propisivanje da Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka kao i o drugim zahtjevima koje su u žalbenim postupcima ovlaštene postaviti stranke te da vrijednost predmeta</p>	<p>Primjedba se ne prihvaća iz razloga navedenih u obrazloženju predmetnog Nacrta prijedloga.</p>

tih žalbenih postupka nije procjenjiva.
Iz navedenog nacrtu je vidljivo da prijedlog o izmjenama i dopunama zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave se radi samo u svrhu zaštite Javnih i Sektorskih Naručitelja, tj. da se omogući još netransparentnija javna nabava.
Dosadašnja mogućnost žalbe i naplate odvjetničkih troškova, je bio jedini korektiv za obranu od netransparentnih naručitelja.
Ukidanjem navedene mogućnosti naplate odvjetničkih troškova automatski se omogućuje naručiteljima da svjesno krše zakon jer znaju da im se nitko neće žaliti.
U dosadašnjim izlaganjima i tribinama koje su provođene zbog odvjetničkih troškova Naručitelji nigdje sebe nisu prikazali kao krivce i svoje nezakonitosti prikazuju kao greške a ne kao pogodovanje nekome i diskriminaciju ostalih Ponuditelja u postupcima javne nabave.
Navedeni nacrt želi prikazati postupak javne nabave neprocjenjiv, iako se prema procijenjenoj vrijednosti:
- Plaća naknada DKOM
- Određuje da li je predmet nabave male ili velike vrijednosti
- Dokazi tehničke i financijske sposobnosti su vezani uz procijenjenu vrijednost
- Rokovi žalbe su vezani uz procijenjenu vrijednost
- Jamstvo banke za ozbiljnost ponude je vezano uz procijenjenu vrijednost
Dakle dijelovi i odredbe Zakona o javnoj nabavi i Uredbe o načinu izrade i postupanju s dokumentacijom za nadmetanje i ponudama su vezani uz procijenjenu vrijednost, za koju vi predlažete da se ukine i da predmeti budu neprocjenjivi.

Članak 2.
U žalbenim postupcima u kojima odluka po žalbi nije donesena do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, Državna komisija odlučit će u skladu s odredbama ovoga Zakona.

PRIMJEDBE:

Također retroaktivno provođenje zakona i navođenje da svi predmeti u kojima nije donešeno Rješenje DKOM će biti rješavani po nacrtu Zakona, je neustavno i udar na pravnu sigurnost gospodarstvenika.

Ponuditelji su već platili odvjetničke usluge i sad im onemogućiti da iste naplate od Naručiitelja je nezakoniti.

Usvajanjem zakona da se primjenjuje retroaktivno, mogli bi u većini slučajeva nanijeti štetu Državnom proračunu jer Ponuditelji koji su se žalili a po novim izmjenama Zakona nemaju pravo na odvjetnički trošak koji su platili, će tužiti DKOM za naknadu navedenoga Troška jer DKOM u praksi ne donosi svoja Rješenja u roku 30 dana a što bi trebao sukladno članku 171. Stavak 2. Zakona o javnoj nabavi.

Dakle za sva Rješenja koja se donesu nakon možebitnog usvajanja ovih izmjena Zakona o DKOM a žalbe su DKOM upućene prije 2 mjeseca i DKOM ih je trebao riješiti u roku 30 dana i po trenutno važećem Zakonu a nije ih Riješio postoji mogućnost tužbe protiv DKOM da nadoknadi iznos odvjetničkih troškova.

Članak 3.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

PRIMJEDBE:

Zakon nije potrebno mijenjati jer postojeći Zakon o DKOM i Zakon o javnoj nabavi su pravna stečevina EU, već treba mijenjati svijest Naručiitelja da postanu svjesni da Dokumentaciju moraju propisivati na zakonit način.

Načelne primjedbe na predloženi nacrt su sljedeće:

V. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O
DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Članak 1.

U Zakonu o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/2013 i 127/2013) u članku 3. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Državna komisija odlučuje o naknadi troškova i drugim zahtjevima koje su ovlaštene postaviti stranke u žalbenim postupcima. U tim postupcima vrijednost predmeta nije procjenjiva.“

PRIMJEDBE:

Dakle predloženi nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, s konačnim prijedlogom zakona jest propisivanje da Državna komisija odlučuje o

naknadi troškova žalbenog postupka kao i o drugim zahtjevima koje su u žalbenim postupcima ovlaštene postaviti stranke te da vrijednost predmeta tih žalbenih postupka nije procjenjiva.

Iz navedenog nacрта je vidljivo da prijedlog o izmjenama i dopunama zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave se radi samo u svrhu zaštite Javnih i Sektorskih Naručitelja, tj. da se omogući još netransparentnija javna nabava.

Dosadašnja mogućnost žalbe i naplate odvjetničkih troškova, je bio jedini korektiv za obranu od netransparentnih naručitelja.

Ukidanjem navedene mogućnosti naplate odvjetničkih troškova automatski se omogućuje naručiteljima da svjesno krše zakon jer znaju da im se nitko neće žaliti.

U dosadašnjim izlaganjima i tribinama koje su provođene zbog odvjetničkih troškova Naručitelji nigdje sebe nisu prikazali kao krivce i svoje nezakonitosti prikazuju kao greške a ne kao pogodovanje nekome i diskriminaciju ostalih Ponuditelja u postupcima javne nabave.

Navedeni nacrt želi prikazati postupak javne nabave neprocjenjiv, iako se prema procijenjenoj vrijednosti:

- Plaća naknada DKOM
 - Određuje da li je predmet nabave male ili velike vrijednosti
 - Dokazi tehničke i financijske sposobnosti su vezani uz procijenjenu vrijednost
 - Rokovi žalbe su vezani uz procijenjenu vrijednost
 - Jamstvo banke za ozbiljnost ponude je vezano uz procijenjenu vrijednost
- Dakle dijelovi i odredbe Zakona o javnoj nabavi i Uredbe o načinu izrade i postupanju s dokumentacijom za nadmetanje i ponudama su vezani uz procijenjenu vrijednost, za koju vi predlažete da se ukine i da predmeti budu neprocjenjivi.

Članak 2.

U žalbenim postupcima u kojima odluka po žalbi nije donesena do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, Državna komisija odlučit će u skladu s odredbama ovoga Zakona.

PRIMJEDBE:

Također retroaktivno provođenje zakona i navođenje da svi predmeti u

kojima nije donešeno Rješenje DKOM će biti rješavani po nacrt Zakona, je neustavno i udar na pravnu sigurnost gospodarstvenika.
Ponuditelji su već platili odvjetničke usluge i sad im onemogućiti da iste naplate od Naručitelja je nezakoniti.
Usvajanjem zakona da se primjenjuje retroaktivno, mogli bi u većini slučajeva nanijeti štetu Državnom proračunu jer Ponuditelji koji su se žalili a po novim izmjenama Zakona nemaju pravo na odvjetnički trošak koji su platili, će tužiti DKOM za naknadu navedenoga Troška jer DKOM u praksi ne donosi svoja Rješenja u roku 30 dana a što bi trebao sukladno članku 171. Stavak 2. Zakona o javnoj nabavi.
Dakle za sva Rješenja koja se donesu nakon možebitnog usvajanja ovih izmjena Zakona o DKOM a žalbe su DKOM upućene prije 2 mjeseca i DKOM ih je trebao riješiti u roku 30 dana i po trenutno važećem Zakonu a nije ih Riješio postoji mogućnost tužbe protiv DKOM da nadoknadi iznos odvjetničkih troškova.

Članak 3.
Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

PRIMJEDBE:
Zakon nije potrebno mijenjati jer postojeći Zakon o DKOM i Zakon o javnoj nabavi su pravna stečevina EU, već treba mijenjati svijest Naručitelja da postanu svjesni da Dokumentaciju moraju propisivati na zakonit način.